

VASELE CU APĂ DIN CANA

„Isus le-a spus: umpleți vasele cu apă! Și ei le-au umplut până sus“ (Ioan 2, 7).

Isus Hristos a început epoca harului nu cu o minune de răzbunare, așa cum a făcut Moise, care a transformat apa în sânge, ci cu o minune a dărniceiei, transformând apa în vin. El dăruiește nu numai ceea ce este necesar, ci dă mult mai multă bogăție, iar aceasta este caracteristic împărăției harului Său. El nu dă păcătoșilor numai ceea ce le este necesar pentru a fi mântuiți, ci El dă din belșug har după har. Darurile Sale nu sunt mici și puține; ele nu sunt neînsemnate nici în ceea ce privește calitatea și nici în ceea ce privește cantitatea. El nu dă oamenilor numai apa vieții, ca s-o bea și astfel să se învioreze, ci le dă vin, ca astfel ei să se poată bucura cu adevărat. El dă ca un împărat, care dă din belșug, fără să numere paharele și sticlele.

Haideți să ne gândim la îndurarea Domnului nostru și să privim vinul ca simbol al harului Său, iar cantitatea de vin ca simbol al plinătății harului Său, pe care îl dă din belșug.

Să observăm ce simplă și fără condiții a fost minunea. Ne-am fi așteptat ca marele nostru Domn și Mântuitor să apară aici într-o statură omenească impunătoare și să-Și înceapă lucrarea invitându-i pe cărturari și pe farisei, dacă nu chiar pe împărații și prinții pământului. Aceștia ar fi putut să vadă semnele poziției Sale și împlinirea misiunii Sale. El ar fi putut să-i cheme pe toți, ca să facă o minune înaintea lor – așa cum a făcut Moise și Aaron înaintea lui faraon – și astfel ar fi putut să-i convingă de poziția Lui mesianică. Însă El nu a procedat așa. El a mers la o nuntă simplă a unor oameni săraci. El a prezentat acolo slava Sa în modul cel mai simplu și natural. Când a trebuit ca apă să fie transformată în vin, când El a ales ca aceasta să fie prima Sa minune, nu a chemat nici măcar pe bucătarul șef, sau pe mire, sau pe unul din oaspeții, ca să le spună: „Vedeți clar că nu mai este vin. Eu vreau să vă arăt acum o minune mare și voi transforma apa în vin“. Nu, ci a făcut-o în tăcere cu slujitorii: le-a spus să umple vasele. El a folosit vasele de curățire, nu a cerut vase noi, ci a folosit pe acelea care erau, neînsemnate și fără podoabă. El a folosit apa, pe care ei o aveau din belșug, și a făcut minunea într-un mod natural. Acesta este tocmai felul de a fi al lui Isus.

Dacă ar fi fost o minune romană, atunci aceasta ar fi fost făcută într-un mod cu totul deosebit, misterios, teatral, senzațional. Dar pentru că a fost o minune adevărată, s-a desfășurat într-un mod așa de natural cum numai Cel Supranatural poate s-o facă. Domnul Isus nu a solicitat, ca să golească mai întâi vasele de apă și apoi să le umple cu vin, ci El a transformat natura în măsura în care aceasta se lasă transformată și a folosit apa, ca să facă vin din ea. El a procedat la fel cum decurg procesele în natură, așa cum au loc ele în fiecare zi.

Când apa cade din cer și se infiltrează până la rădăcinile viței de vie și umple astfel boabele de strugure cu suc roșu, atunci nu este altceva decât apă, din care se obține vin. Este numai o diferență în timp, dacă vinul se produce în strugure sau în vasele de apă.

Domnul nostru nu a chemat persoane străine să facă aceasta, ci slujitorii obișnuiți au adus apa obișnuită. În timp ce ei scoteau apa sau ceea ce lor li se părea a fi apă, slujitorii au constatat că ea a fost transformată în vin.

Deci totdeauna când încercați să slujiți Domnului Isus Hristos, nu faceți senzație din aceasta, căci El nu a făcut niciodată senzație, atunci când a făcut ceva, chiar și atunci când a făcut minuni surprinzătoare.

Atunci când vreți să faceți ceva bun, duceți-vă și faceți în modul cel mai simplu. Faceți-o în simplitatea inimii și a simțului. Purtați-vă așa cum sunteți. Nu fiți afectați în evlavia voastră, ca și cum ați vrea să ajungeți în cer mergând cu picioare (catalige). Dacă aveți de făcut o lucrare mare, atunci faceți-o cu acea autentică simplitate, care este înrudită cu caracterul sublim, căci tot ceea ce are înfățișare scilpitoare și lăudăroasă este în general josnic și de compătimit. Numai simpla naturalețe are adevărata frumusețe în ea însăși, iar o astfel de frumusețe este în această minune a Mântuitorului.

În general, Hristos dă o poruncă, atunci când vrea să binecuvinteze. Aceasta este o realitate, pe care memoria voastră o va confirma imediat. Nu totdeauna este așa, însă de regulă un cuvânt de poruncă precede un cuvânt de putere. El este pe punctul de a face vin, însă El nu spune: „Să se facă vin!“, ci începe printr-o poruncă dată oamenilor: „Umpleți vasele cu apă!“

Aici este un orb. Hristos vrea să-l facă să vadă. El îi unge ochii cu tină și apoi spune: „Du-te și te spală în scăldătoarea Siloam!”

Acolo este un om cu brațul paralizat și Hristos vrea să-l vindece și-i spune: „Întinde-ți mâna!”

Da, acest principiu este valabil și în cazul în care el pare de neaplicat. Așa, de exemplu, El îi zice copilului mort: „Fetiț-o, scoală-te, îți spun!” Iar când este vorba de Lazăr, care miroase greu, căci de patru zile este în mormânt, El îl cheamă: „Lazăre, vino afară!” El leagă binefacerile Evangheliei cu un principiu al Evangheliei.

Vă mirați că acest principiu se vede în minunile harului Său divin? Aici este un păcătos care trebuie să fie mântuit. Ce îi zice Hristos acestui păcătos? „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit!” Poate el de la sine să creadă? Nu este el mort în păcate? Fraților, nu puneți astfel de întrebări, ci învățați că Hristos poruncește oamenilor să creadă și că El a delegat pe ucenicii Săi să strige: „Pocăiți-vă, căci împărăția cerurilor este aproape!” El ne poruncește să mergem afară și să predicăm aceste cuvinte: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit!” Este voia Sa, ca noi să facem așa, și aceasta ar trebui să ne fie de ajuns nouă, care ne numim ucenicii Săi.

Tot așa a fost și în timpurile vechi, când Dumnezeu a arătat într-un vis modul în care El va lucra cu un popor mort. Osemintele uscate stăteau acolo, iar Ezechel a fost delegat să le prooroască. Ce a spus prorocul? „Voi, oase uscate, ascultați cuvântul Domnului!” Este acesta un mod de a le aduce la viață? Da, printr-o poruncă să dai o dispoziție, pe care oasele uscate nu pot s-o împlinescă. El dă porunca Sa morților, celor uscați, celor fără ajutor, iar prin puterea poruncii vine viața.

Vă rog să nu fiți neascultători față de Evanghelie, căci credința este o obligație, căci altfel noi nu am citi de ascultarea credinței.

Același lucru este valabil, dacă ne întoarcem de la cei necredincioși la cei ce cred. Când Dumnezeu intenționează să-i binecuvinteze pe ai Săi, să-i facă binecuvântare pentru alții, atunci El le dă o poruncă. Noi ne-am rugat Domnului ca El să lucreze. Răspunsul Său este: „Scoală-te, scoală-te, Ierusalime!” Noi ne rugăm ca lumea să se supună voii Lui, și răspunsul Lui este: „Mie Mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Duceți-vă ...”

Porunca este pentru El mijlocul de transmitere a binecuvântării. Dacă vrem să avem binecuvântarea, ca oamenii să vină la credință și să ia ființă comunități, atunci Hristos trebuie să ne spună următoarele: „Duceți-vă și vestiți Evanghelia până la marginile pământului.” Dacă suntem ascultători de porunca Sa, atunci vom vedea cum El va lucra – cât de puternic va fi El cu noi și cum rugăciunile noastre vor fi ascultate.

Acesta este primul principiu pe care eu îl văd aici: Hristos dă porunci acelor pe care vrea să-i binecuvinteze.

În al doilea rând: Poruncile lui Hristos nu trebuie puse sub semnul întrebării, ci trebuie executate. Oamenii au vrut să aibă vin, iar Hristos le-a spus: „Umpleți vasele cu apă!”

Dacă acești slujitori ar fi fost ca și criticii zilelor noastre, care sunt căutători de dojeni, s-ar fi uitat lung la Domnul și ar obiectat: „Noi nu avem nevoie de apă, nu este sărbătoarea curățirii, ci este o nuntă. Nu avem nevoie de apă la nuntă. Avem nevoie de apă când mergem la sinagogă sau în templu, ca să ne spălăm mâinile, potrivit obiceiului. Timpul și locul solicită vin.”

Însă sfatul, pe care Maria li l-a dat, a fost bun: „Faceți tot ce vă va spune!” Nici noi să nu ne îndoim, ci să facem după porunca Lui.

S-ar putea uneori să pară că porunca Domnului nu se potrivește cu starea de față a lucrurilor. Cel păcătos spune, de exemplu: „Doamne, salvează-mă, biruiește păcatul care este în mine!“, iar Domnul nostru spune: „Crede!“; păcătosul nu poate vedea cum credința îl va face apt, ca să aibă stăpânire asupra păcatului care se ține așa lipit de el. La prima vedere nu pare a fi vreo legătură între simpla încredere în Mântuitorul și biruința asupra puterii care te stăpânește sau renunțarea la un obicei rău, ca de exemplu desfrânarea, patima, zgârcenia sau minciuna. Însă există o strânsă legătură între acestea; gândește la aceasta – fie că vezi sau nu această legătură. Nu este treaba voastră să întrebați de ce este așa, ci să faceți ceea ce vă poruncește Domnul, căci pe calea poruncii lucrează minunea îndurării.

„Umpleți vasele cu apă!“ – chiar dacă tu ai nevoie de vin, căci Hristos vede o legătură între apă și vin, chiar dacă tu n-o vezi. El are un motiv pentru care spune să se umple vasele cu apă; nu este treaba voastră să cereți explicații, ci să fiți ascultători.

Uneori, aceste porunci par să fie lipsite de importanță. Par a fi, ca și cum ar vrea să-și bată joc de noi. Familia avea nevoie de vin, iar Domnul Isus a spus: „Umpleți vasele cu apă!“ Slujitorii ar fi putut spune: „Este foarte clar că se joacă cu noi. Am fi făcut mult mai bine, dacă am fi mers la prietenii acestei familii sărace și i-am fi rugat să dăruiască un burduf cu vin. Ar fi fost mult mai bine să fi căutat un magazin, unde puteam să cumpărăm vin; dar să ne trimită la fântână să umplem aceste vase cu apă, asta nu este altceva decât un joc copilăresc.“

Știu, fraților, că uneori pare să fie așa ca și cum cărarea datoriei nu ar conduce la rezultatul dorit. Noi dorim totdeauna să facem ceva mai mult. Acest „ceva mai mult“ ar putea să fie nedrept, însă el ne pare ca și cum prin el planul nostru este mai ușor și mai repede executabil. De aceea năzuim după acest „ceva“ care nu ne-a fost poruncit și care poate ne-a fost interzis.

Știu că unele conștiințe neliniștite gândesc că a crede simplu în Isus este un lucru mărunț. Inima înșelătoare oferă ceva care pare a fi mult mai eficient. „Fă mătânii, simte amărăciune, varsă lacrimi multe, chinuiește-ți sufletul sau sfâșie-ți inima“, așa spune eul carnal. Isus poruncește simplu: „Crede!“

Pare așa de puțin, ca și cum nu ar fi posibil ca viața veșnică să fie primită de îndată ce ți-ai pus încrederea în Domnul Isus. Dar acesta este principiul pe care dorim să-l învățați: când Isus Hristos vrea să binecuvinteze, El dă o poruncă, care nu trebuie pusă sub semnul întrebării, ci trebuie executată.

Al treilea principiu este: atunci când am primit o poruncă de la Hristos, este totdeauna înțelept ca s-o împlinim imediat și cu zel. El a zis: „Umpleți vasele cu apă!“, și ei le-au umplut până sus.

Voi știți că există un mod de a umple vasul cu apă și un altul în care această acțiune are loc. Vasul este plin și nu poți pune mai mult în el, făcându-l cu vârf, dar poți să-l umpli până curge pe deasupra. Dragii mei frați și dragele mele surori, haideți să mergem până la extrem atunci când este vorba de împlinirea poruncilor lui Hristos: să le împlinim până la cel mai înalt nivel! Dacă se spune: „Predicați Evanghelia!“, atunci predică Evanghelia tot timpul și în totalitatea ei! Umple-o până sus! Nu da poporului numai o jumătate de Evanghelie! Umple vasele complet, până sus! Dacă vrei să te căiești, atunci roagă-te să ai parte de o căință din toată inima și sinceră – plin până la margine! Dacă este vorba să crezi, atunci roagă-te pentru o credință lăuntrică, necondiționată, pentru o încredere copilărească, ca astfel credința ta să fie plină până la margini! Dacă ți se spune să te rogi, atunci roagă-te cu stăruință – umple vasul rugăciunii până la margine! Dacă trebuie să cauți în Scriptură, atunci caută de la început și până la sfârșit – umple vasul citirii Bibliei până sus!

Poruncile lui Hristos nu trebuie împlinite numai cu jumătate de inimă. Să îndeplinim tot ceea ce El ne poruncește, chiar și atunci când nu putem vedea motivul pentru care ni s-a încredințat acea misiune. Poruncile lui Hristos trebuie executate cu dăruire și până la extrem, dacă un extrem este posibil.

Al patrulea principiu: lucrul nostru făcut în ascultare de Cristos nu este în contradicție cu încrederea noastră în El, ci el este premisa încrederii. Cunosc unii frați care spun: „Voi țineți adunări de trezire spirituală și încercați să-i treziți pe oameni prin discursuri și atenționări serioase. Nu vedeți că Dumnezeu vrea să-Și facă singur lucrarea? Prin eforturile voastre, voi încercați să luați lucrarea din mâna lui Dumnezeu. Drumul corect este să te încrezi în El și să nu faci nimic.”

Bine, frate, tu te încrezi în Isus și nu faci nimic! Îmi permit să nu fiu așa de sigur că tu te încrezi în El, căci știi cine ești tu. Știi că ești cel mai nefericit și descurajat om. În nouă din zece cazuri tu nu știi dacă ești mântuit sau nu. Cred că nu ar trebui să te fălești cu credința ta. Dacă ai avea o credință așa de mare, atunci ți s-ar face după credința ta. Câți credincioși au fost adăugați adunării în anul acesta prin felul tău de a nu face nimic? În această adunare binecuvântată, în care tu exersezi fără fapte această credință, câți au fost aduși? „Nu sunt mulți cei care au fost aduși.”

Dacă vrei să promovezi răspândirea Împărăției lui Hristos prin faptul că nu lucrezi, atunci cred că drumul pe care mergi nu este aprobat de Isus Hristos.

Vreau să-ți spun că noi, cei care lucrăm din toată inima și din tot sufletul pentru Domnul nostru, folosim orice mijloc posibil ca să aducem pe oameni să audă Evanghelia. Știm tot așa de bine ca și tine, că prin propria putere nu putem face nimic în această privință; avem nevoie de Duhul Sfânt. Ne încredem în Dumnezeu, așa cum faci și tu, pentru că credința noastră a dat ceva mai multe rezultate decât a ta. Nu m-aș mira, dacă s-ar constata că credința ta fără fapte este moartă, iar credința noastră, care este însoțită de fapte, a fost de fapt vie.

Doresc să prezint acest caz în felul următor: Isus Hristos spune: „Umpleți vasele cu apă!” Slujitorul credincios spune: „Domnul meu, cred pe deplin că Tu poți să faci vin pentru acești oameni, fără să ai o picătură de apă la dispoziție și cu permisiunea Ta nu voi aduce apă. Nu vreau să intervin în lucrarea lui Dumnezeu. Sunt pe deplin convins că Tu nu ai nevoie de ajutorul nostru. Tu poți face ca aceste vase de apă să fie pline cu vin, fără ca noi să aducem nici măcar o găleată cu apă, și de aceea nu dorim să-Ți răpim această onoare. Vrem să stăm retrași și să Te așteptăm. Când vinul va fi făcut, vom bea din el și vom lauda Numele Tău. Dar până atunci, Te rugăm să ne scuzi, căci gălețile sunt greu de purtat și este nevoie de o cantitate mare de apă, ca să umplem toate aceste vase. Ar însemna să ne amestecăm în lucrarea lui Dumnezeu și de aceea dorim mai bine să rămânem inactivi.”

Nu credeți că astfel de slujitori, care vorbesc astfel, dovedesc că nu au nici o credință în Isus? Priviți la slujitorul acela de acolo, care pleacă imediat la lucru după ce a auzit porunca lui Isus. El spune: „Eu nu știu ce intenționează El. Eu nu văd nici o legătură între apă și aprovizionarea cu vin a sărbătorii, dar mă duc imediat la fântână. Dă-mi câteva găleți! Vino cu mine, frate, ajută-mă să umplem vasele!” Ei se duc și se întorc bucuși cu apă și o toarnă în vase, până ce ele se umplu complet.

Mie mi se pare că aceștia sunt slujitorii credincioși, care ascultă porunca, fără s-o înțeleagă, dar au încredere că Domnul Isus în felul Lui va înfăptui minunea. Noi nu paralizăm lucrarea Lui prin ostenețile noastre serioase, dragă prieten, nu, nicidecum! Noi dovedim credința noastră în El, dacă lucrăm pentru El, așa cum El ne poruncește să lucrăm.

Următorul principiu, pe care vreau să-l accentuez, este: nu este suficient numai ceea ce facem noi. Aceasta o știm, dar doresc să v-o reamintesc. Acolo sunt vasele de apă, ele sunt pline și nu pot deveni mai pline. Vedeți, prin osteneala de a le umple cu apă s-a vărsat ici-colo apă peste marginile vaselor. Acum, toate aceste șase vase mari sunt pline cu apă. Este din cauza aceasta mai mult vin? Nici o picătură mai mult! Este pur și simplu apă, ceea ce au adus slujitorii, și rămâne apă.

Să presupunem că ei ar fi adus această apă la masa de sărbătoare. Cred că oaspeții nu ar fi considerat că apa rece este o băutură potrivită pentru o nuntă. Ei ar fi spus ospătarului șef: „Ne-ai dat vin bun, iar acum vii cu apă. Acesta este un sfârșit sărăcăcios al sărbătorii.” Sunt sigur că nu s-ar fi petrecut așa

ceva. Și totuși a fost apă, de acest lucru puteți fi siguri, și numai apă, atunci când slujitorii au turnat-o în vase.

Tot așa, în tot ceea ce fac păcătoșii și în tot ceea ce pot să facă cei sfinți, nu este nimic în toate eforturile umane care poate să mântuiască un suflet, până când Hristos rostește Cuvântul puterii.

Când Pavel a semănat și Apolo a udat, a trebuit ca Dumnezeu să facă să rodească. Predicați Evanghelia, lucrați la suflete, convingeți, rugați, atenționați! Dacă Domnul Isus nu-Și arată puterea Sa divină, totul este fără putere. Prezența Sa este tăria noastră. Slăvit să-I fie Numele! El va veni. Și dacă noi umplem vasele de apă cu apă, El va schimba apa în vin. Numai El poate face aceasta, iar slujitorii, care cu bucurie umplu vasele de apă, sunt primii care mărturisesc că numai El este Acela, care poate să facă această minune.

Ultimul principiu: cu toate că ceea ce face omul prin sine nu poate atinge țelul suprem, totuși această activitate are locul ei și Dumnezeu prin dispozițiile Sale a făcut-o necesară.

De ce a spus Domnul să se umple aceste vase cu apă? Nu spun că era absolut necesar să aibă loc aceasta. Însă pentru ca minunea să fie pe deplin vizibilă și nu făcută în ascuns, a fost necesar aceasta. Să presupunem că El ar fi spus: „Mergeți la acele vase de apă și scoateți vin din ele”; atunci, acei care stăteau la pândă ar fi putut spune că a fost mai dinainte vin în acele vase, și deci nu s-a petrecut nici o minune. Atunci când Domnul nostru a spus să se umple vasele cu apă, nu era acolo nici o încăpere unde vinul putea fi ascuns. El a procedat ca și Ilie: atunci când a vrut să dovedească, că pe altarul de pe Carmel nu era foc ascuns, a spus să se meargă la mare, să ia apă și s-o toarne pe altar și pe jertfă până șanțul din jurul altarului se va umple cu apă. După ce au făcut aceasta de trei ori, n-a mai rămas nici o posibilitate de înșelătorie. Tot așa a procedat și Domnul Isus, atunci când le-a spus slujitorilor să umple vasele cu apă: nu le-a lăsat nici o posibilitate să-L poată învinui de înșelătorie. Recunoaștem astfel de ce a fost necesar ca vasele să fie umplute cu apă.

De asemenea a fost necesar, pentru că a fost de învățătură pentru slujitori. Bucătarul șef n-a știut de unde este vinul, atunci când l-a gustat. El nu a putut înțelege, iar vorbirea lui a arătat surprindere și necunoaștință de cauză. Dar stă scris: „slujitorii, care scosese răpa, știau aceasta”.

Sunt oameni în unele adunări, care de fapt sunt oameni buni, care nu știu multe despre mântuirea păcătoșilor. Ei nu simt nici o bucurie atunci când au loc treziri spirituale. Ei au mai degrabă bănuieli față de aceste caractere sălbatice care sunt aduse în adunare, ca și fratele mai mare. Ei se consideră a fi foarte respectabili și mai bine ar vrea să nu aibă pe acești oameni de jos șezând lângă ei. Ei știu foarte puțin despre ceea ce are loc. „Slujitorii, care scosese răpa, știau aceasta”. Credincioșii serioși, care fac lucrarea și se ostenesc să umple vasele, știu despre aceasta.

Isus a poruncit să se umple vasele cu apă, pentru ca acei care scosese răpa să știe că este vorba de o minune.

Vă garantez, că dacă aduceți suflete la Hristos, atunci veți recunoaște puterea Lui. Veți sări în sus de bucurie atunci când veți auzi strigătul de căință, când veți vedea privirea radiind de bucurie a credinciosului nou-născut, ale cărui păcate au fost spălate.

Dacă vreți să experimentați puterea lui Hristos, atunci mergeți nu să faceți minuni, ci să scoateți apă și să umpleți vasele! Împliniți datoriile obișnuite pe care le aveți – acelea care nu au nici o putere în ele însele, dar pe care Isus le leagă de autoritatea Sa divină - și vă va fi spre învățătură și mângâiere faptul că ați avut parte de o asemenea lucrare!

Să vedem acum cum putem împlini această poruncă divină: „Umpleți vasele cu apă!” Folosiți aptitudinile pe care le aveți în lucrarea pentru Hristos!

Acolo erau șase vase de apă și Isus se folosește de ceea ce era. Era apă în fântână, și Domnul nostru o folosește. El obișnuiește să-i folosească pe ai Săi și aptitudinile lor.

Dragă frate, dragă soră, dacă nu aveți vase de aur, atunci umpleți vasele voastre de pământ! Dacă nu puteți aduce foc din cer pe pământ, așa cum a făcut Ilie, și nu puteți face minuni așa cum au făcut apostolii, faceți totuși ceea ce puteți face! Dacă nu aveți aur și argint, atunci dați Domnului ceea ce aveți! Aduceți apă la porunca Lui, și va fi mai bună decât vinul! Darurile obișnuite pot fi folositoare scopului lui Hristos. Așa cum El a luat câteva pâini și câțiva pești și a hrănit mulțimea, tot așa El va lua cele șase vase de apă și apa voastră și va face vin.

Ei au umplut ceea ce au avut, căci vasele de apă erau goale.

Poate sunt aici frați care prin studiu biblic încearcă să-și îmbunătățească darurile și aptitudinile. Eu gândesc că procedați bine, frații mei! Dar aud pe unii oameni spunând: „Domnul Isus nu are nevoie de erudiția voastră”. Nu, este foarte probabil să fie așa, tot așa cum este adevărat că El nu avea nevoie de apă. Dar tot așa este de adevărat că El nu are nevoie de prostia și neștiința voastră. El nu are nevoie nici de felul vostru de a vorbi aspru și necivilizat. În cazul de față, El nu a căutat vase goale, El a vrut să le aibă, iar slujitorii au lucrat corect, umplându-le cu apă. Domnul nostru nu cere acum mesagerilor Săi să aibă capete goale, inimi goale. De aceea frații mei, umpleți vasele voastre cu apă! Lucrați mai departe și studiați mai departe, învățați cât puteți de mult și umpleți vasele cu apă!

„O“, va spune cineva, „dar cum pot aceste studii să conducă la convertirea oamenilor? Convertirea este ca vinul, și tot ceea ce vor învăța acești tineri este ca apa.”

Ai dreptate! Însă recomand fiecăruia, care studiază Biblia, să umple vasele cu apă și să aștepte ca Domnul Isus să transforme apa în vin. El poate sfinți cunoștințele omenești, așa că ele vor deveni folositoare la vestirea cunoșterii lui Isus Hristos. Sper că a trecut timpul când se mai considera că neștiința și bătăria sunt folositoare împărăției lui Dumnezeu. Marele Învățător vrea ca ai Săi să știe tot ceea ce ei pot ști, dar în mod deosebit să studieze Scriptura ca astfel să-L poată vesti pe El și Evanghelia Sa. „Umpleți vasele cu apă!”

Să privim în continuare mijloacele de binecuvântare prescrise de Dumnezeu. Care sunt acestea?

Mai întâi, citirea Scripturii! Căutați în Scriptură! Cercetați-o cât puteți de bine! Încercați s-o înțelegeți! „Dar dacă cunosc Biblia, voi fi mântuit prin aceasta?” Nu, tu trebuie să-L cunoști pe Hristos prin Duhul. Însă „umple vasele cu apă”!

În timp ce cercetați Scriptura, vă puteți aștepta ca Mântuitorul să-Și binecuvinteze Cuvântul Său și să transforme apa în vin. În afară de aceasta sunt slujbele divine și evanghelizările. Poartă de grijă ca aceste vase să fie umplute cu apă!

„Însă pot asculta mii de predici și nu devin mântuit.” Știu că este așa, însă sarcina voastră este să umpli cu apă acest vas. Dumnezeu vă va binecuvânta în timp ce veți asculta Evanghelia, căci credința vine prin vestire, și vestirea prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Ia seama să folosești mijloacele încredințate de Dumnezeu! Deoarece Domnul nostru Isus a spus că oamenii vor fi mântuiți prin vestirea Cuvântului, mă rog ca El să scoată vestitori, care vestesc fără întrerupere, tot timpul, în case și pe străzi.

„Însă ei nu vor deveni mântuiți prin predicile noastre.” Știu aceasta. Vestirea este apa: în timp ce noi vestim Dumnezeu va binecuvânta și va transforma apa în vin.

Să răspândim literatură creștină și pliante!

„O, dar oamenii nu vor deveni mântuiți prin citirea acestor scrieri!” Foarte probabil nu, însă în timp ce citesc, Dumnezeu poate să le aducă aminte de adevărul Său și să le atingă inimile. „Umpleți vasele cu apă!” Dăruiți cât mai multe pliante! Împărțiți literatură creștină pretutindeni! Umpleți vasele, iar Domnul va transforma apa în vin!

Gândiți-vă și la orele de rugăciune: umpleți vasul acesta cu apă! Nu am nimic de deplâns cu privire la frecventarea voastră a orelor de rugăciune, însă stăruiți în aceasta, frați iubiți! Voi vă puteți ruga. Slăvit să fie Numele Lui, voi aveți duhul rugăciunii! Rugați-vă mai departe! „Umpleți vasele cu apă!”, și prin ascultarea rugăciunii, Isus o va transforma în vin.

Învățători ai școlii duminicale, lucrați cu toată puterea voastră în școala duminicală!

„Dar copiii nu vor fi mântuiți dacă îi adunăm la un loc și le povestim despre Isus. Nu le putem da o inimă nouă.” Cine spune că voi puteți aceasta? „Umpleți vasele cu apă!” Isus Hristos știe să o transforme în vin. Și El nu va zăbovi s-o facă, dacă noi suntem ascultători de poruncile Lui.

Folosiți toate mijloacele, dar aveți grijă să vă folosiți cu tot sufletul de ele!

Revin la textul meu: „Și ei le-au umplut până sus.” Dacă învățați pe copii în școala duminicală, atunci învățați-i bine! Umpleți-i până sus! Dacă predici, om iubit, nu predica, ca și cum ai fi numai pe jumătate treaz; lasă-te mișcat! Dacă încerci să evanghelizezi mulțimea, n-o face cu jumătate de inimă, ca și cum ți-ar fi totuna dacă sufletele lor vor fi mântuite sau nu; umple-le până sus! Vesteste Evanghelia cu toată puterea, roagă-te pentru putere de sus! Umple fiecare vas până sus! Ceea ce se merită să fie făcut, se merită să fie și bine făcut. Nimeni nu l-a slujit lui Hristos prea bine.

Am auzit că într-o lucrare poate fi prea mult zel, însă în slujba lui Hristos puteți avea râvnă cât de multă doriți și nu veți depăși măsura. Dați-vă silința să faceți binele din toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea!

Aduceți-vă însă aminte de faptul că atunci când ați făcut tot ceea ce ați putut face, se va vedea totuși o mare lipsă în tot ceea ce ați făcut! E bine ca la întoarcerea acasă de la împărțirea pliantelor, de la școala duminicală, de la vestirea Cuvântului să cazi în genunchi și să strigi „Doamne, am făcut tot ceea ce mi-ai spus să fac, și totuși nu am făcut nimic, dacă Tu nu-Ți pui mâna peste această lucrare! Doamne, am umplut vasele cu apă, și cu toate că eu am putut să le umplu numai cu apă, le-am umplut totuși până sus! Doamne, am încercat cu tot ceea ce mi-a stat în putință să câștig oameni pentru Tine! Prin ceea ce am făcut eu, nu poate fi nici un suflet salvat, nici un copil mântuit și nu poate fi adusă onoare Numelui Tău. Domnul meu, rostește cuvântul făcător de minuni, ca astfel apa care umple vasele să se transforme în vin! Tu poți face ceea ce eu nu pot.”

Acest gând mă conduce la aplicarea principiului: „Încredeți-vă în Domnul vostru, că El va face lucrarea.” Vedeți, sunt două feluri de a umple vasele cu apă! Să presupunem că acestor oameni nu li s-a încredințat lucrarea de a umple vasele cu apă și ceea ce au făcut ei nu a avut nimic comun cu Hristos. Să presupunem că a fost ideea lor, spunând că „acești oameni nu mai au vin, dar e bine să aibă posibilitatea să se spele, dacă vor, și de aceea umplem aceste șase vase cu apă.”

Acest mod de a lucra nu ar fi condus la nimic. Apa ar fi stat în vase, ei ar fi putut să-și privească fețele în oglinda apei și aceasta ar fi fost totul. Isus Hristos a trebuit să vină în puterea Sa și să producă minunea. Deoarece El le-a poruncit slujitorilor să umple vasele cu apă, El a fost obligat, dacă am voie să folosesc această expresie cu privire la Domnul nostru, s-o transforme în vin; altfel, El i-ar fi considerat ca fiind oameni ascultători, iar ei s-ar fi întors spre El și i-ar fi zis: „De ce ne dai o astfel de poruncă?”

Dacă Domnul Isus nu face ca lucrarea noastră să aibă rod, după ce am umplut vasele cu apă, am făcut ceea ce El ne-a spus, lumea va afirma atunci că poruncile lui Hristos sunt fără conținut, fără rod și fără

valoare. S-ar spune că ascultarea de Cuvântul Său nu dă rezultate. Lumea va spune „voi ați umplut vasele cu apă, pentru că El v-a poruncit. V-ați așteptat ca El să transforme apa în vin, dar n-a făcut-o. Credința voastră este zadarnică, toată ascultarea voastră este degeaba. El nu este un Domn căruia să-I slujești.”

Noi vom pierde, însă El va pierde mai mult, căci El Își va pierde onoarea. În ceea ce mă privește, nu cred că un cuvânt bun pentru Hristos va fi spus vreodată în zadar. Sunt convins că nici o predică, în care se vestește Hristos, nu va fi fără rezultate. Ceva va rezulta din aceasta, chiar dacă nu astăzi sau mâine, însă în mod sigur ceva va rezulta din aceasta.

La scurt timp după ce am lăsat să se tipărească o predică, am auzit oameni care au spus că aceste pagini au fost mijloace care i-au condus la mântuire. Atunci când nu am tipărit o predică, ci numai am ținut-o, m-am gândit totuși că ceva va rezulta din aceasta. Eu Îl vestesc pe Hristos. Eu pun înaintea oamenilor adevărul Său mântuitor, iar această sămânță nu poate pieri. Nu de mult am auzit despre un om care a fost condus la Hristos printr-o predică pe care am ținut-o acum 25 de ani. Aud aproape în fiecare săptămână despre oameni care au fost aduși la Hristos în urma predicilor ținute în Parkstreet, Exeterhall și în grădinile Surrey, și prin aceasta recunosc că Dumnezeu nu va lăsa să cadă nici o mărturie credincioasă.

Continuați fraților, continuați, să umpleți vasele cu apă! Să nu credeți că faceți prea mult, dacă faceți tot ce vă stă în putință. Nu începeți să vă felicitați pentru succesul avut până acum!

Totul trebuie să vină de la Hristos, și va veni de la Hristos. Nu mergeți la ora de rugăciune să spuneți: „Pavel poate să semene, Apolo poate să ude, dar ...” Locul din Scriptură nu spune așa. Spune exact contrariul: „eu am semănat, Apolo a udat, însă Dumnezeu a făcut să crească.” Prosperitatea va fi dată în mod cert de Dumnezeu, acolo unde se seamănă și se udă în mod corect. Slujitorii au umplut vasele de apă, Domnul a transformat apa în vin.

Domnul să ne dea harul să fim ascultători de poruncile Sale și în mod deosebit de porunca: „Crede și vei fi mântuit!” Doresc să-L vedem la sărbătoarea Sa de nuntă din cer și împreună cu El din veșnicie în veșnicie să bem din noul vin!